

Dankbaarheid

Voor deze editie van Limburgs Liefste met als thema 'Dankbaarheid' ging Michèlle in gesprek met Loes Reijnders over haar dankbare rol als moeder, dankbaarheid in het dagelijks leven én bijzondere zaken om dankbaar voor te zijn.

Waar denk je aan als je het woord dankbaarheid hoort?

Dankbaarheid is iets dat ik vaak gebruik in mijn gebed of waar ik vaak aan denk. Er zijn zoveel zaken in het leven om dankbaar voor te kunnen zijn en als je daar de focus op hebt, word je daar vanzelf heel blij en gelukkig van. En dat kan ik dan weer uitstralen naar de mensen om mij heen.

Waarvoor ben je onder andere dankbaar?

Dankbaar ben ik voor heel veel zaken. Maar zeker en vast ook voor mijn jeugd. Ik heb een hele fijne jeugd gehad en het ontbrak me aan niets op alle vlakken. Dankbaar ben ik vooral ook voor het geloof dat ik meegekregen heb van mijn ouders. Dat is voor mij het belangrijkste in het leven. De keuze om te blijven geloven heb ik op twaalfjarige leeftijd, bij mijn vormsel, bewust gemaakt. Daarom ben ik ook dankbaar voor mijn man die ik tijdens een katholieke tocht heb ontmoet en waarmee ik het geloof mag delen. Dat voelde en voelt voor mij echt als een zegen. Dat je samen alles kan en mag bespreken en ook weet dat er altijd iemand is die voor je zorgt. Dat God je mag helpen in je zorgen en je tekortkomingen en mag aanvullen waar je samen of alleen niet uitkomt.

Dankbaarheid

Hebben zorgen of tekortkomingen dan ook te maken met dank?

Ik denk dat dat zeker met elkaar te maken heeft. Want soms zijn er momenten of situaties in het leven, die verdrietig of moeilijk zijn. Dat kan op dat moment heel uitzichtloos lijken en zijn. Maar soms zie je dan pas achteraf dat iets zo heeft moeten zijn. Dat God een plan heeft, dat je misschien zelf eerst niet zo zag, maar waar je achteraf ook met dankbaarheid op kan terugkijken. Zo heeft het bij ons even geduurd voordat we een kindje mochten ontvangen en dat was zeker die eerste jaren best even verdrietig en moeilijk. Toch hebben we na 2,5 jaar een kindje mogen krijgen. De tijd daarvoor, die we samen als echtpaar hebben 'gekregen', was zeer waardevol. Zeker nu we inmiddels vijf kinderen hebben en de tijd samen echt gepland moet worden naast alle taken in en voor het gezin. En met de jaren zal de tijd misschien nog wat spaarzamer zijn, als de kinderen ook langer opblijven in de avonden.

Heb je ook een voorbeeld van iets waar je recent dankbaar voor bent?

Afgelopen zomer was ik met mijn gezin een week te gast in de gemeenschap Chemin Neuf in Oosterhout voor een zogenaamde KANA-week. Dit is een katholieke gemeenschap met een oecumenische roeping. Ik zal eerlijk zijn en zeggen dat ik niet zo veel zin had om te gaan. Het was vooral mijn man die heel graag wilde gaan. En doordat we net ons vijfde kindje gekregen hadden, konden we niet ver weg gaan op vakantie. Zo kwam het dat we ons aangemeld hadden.

Met lichte tegenzin en een onprettig gevoel ging ik ernaar toe. We werden zeer gastvrij ontvangen en er werd ook meteen hulp geboden met spullen dragen vanaf de auto naar binnen. Iets wat ik niet zo kende van andere christelijke weekenden. Dat voelde voor mij als een positieve eerste kennismaking. De kinderen voelden zich ook meteen op hun gemak.

De eerste dag hadden we gezamenlijk nog een maaltijd in de avond en na het naar bed brengen van de kinderen hadden we lofprijzing met alle ouders. Ik kende dit niet vanuit mijn katholieke achtergrond en ik was zelf nog niet in aanraking gekomen met protestantse gelovigen. Ook had ik nog geen ervaring met een katholieke beweging met een meer charismatische achtergrond. Ik moest even wennen aan de lofprijzing, maar gedurende de week ben ik deze manier van bidden en lofprijzen zeer gaan waarderen.

Kun je nog iets meer vertellen over deze week?

De hele week stond in het teken van tijd met God en tijd samen met elkaar. Ik ben heel dankbaar voor de tijd die we met elkaar hadden. Het programma en de hele week is op een heel bijzondere wijze opgebouwd. Onder andere met inleidingen, opdrachten en tijd om met elkaar en andere deelnemers te delen. Maar er zijn enkele facetten in het programma die de week tot een heel bijzonder iets maken. Juist het "verrassende" effect van dat je van te voren niet precies weet hoe de week verloopt, zorgt ervoor dat de week helemaal klopt en uniek is. We hebben heel veel gesproken met elkaar en ondertussen werden de kinderen in hun leeftijdsgroepjes vermaakt. We zijn nu inmiddels elf jaar getrouwd, maar zoals ik al eerder zei, hebben we niet altijd heel veel tijd om met elkaar te praten of maken we er niet altijd alle tijd voor.

Er zijn zoveel dingen die mij deze week geraakt hebben. De eenheid die er was onder alle mensen, protestants of katholiek was mooi om te zien. Iedereen werd uitgenodigd om aan de gebedsmomenten deel te nemen maar wel vrij gelaten om ook een andere plek of tijd te kiezen. Maar ik realiseerde mij dat we allemaal dezelfde God dienen en dat het mooi is om te kijken naar wat verbindt in plaats van te kijken naar wat scheidt.

Tot slot?

Ik ben dus heel dankbaar dat ik aan de KANA-week heb deelgenomen samen met mijn man. Het is een van de beste ervaringen in mijn leven tot nu toe. Ik heb er God weer op een andere manier leren kennen. En ook de verliefdheid tussen mij en mijn man, van de eerste jaren, kwam weer terug. Dat waar ik dus met tegenzin naartoe ging, heeft God omgebogen naar een heel dankbaar moment in mijn leven.

Loes Reijnders (1986)

Getrouwd met Roy en moeder van 5 kinderen in de leeftijd van 0 tot en met 8 jaar.

Tot twee jaar geleden parttime fysiotherapeute, nu fulltime thuis bij de kinderen.

Woonachtig in Weert (Noord-Limburg).

Dankbaarheid